Romsko društvo Romano veseli

Kolo umetnosti

ZBIRKA PESMI IN ZGODB

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

EVROPSKA UNIJA
EVROPSKI
SOCIALNI SKLAD

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

Romsko društvo Romano Veseli

EVROPSKA UNIJA
EVROPSKI SOCIALNI SKLAD

ROB UMETNOSTI

iz tradicije v inovacijo

Operacija Rob umetnosti

Ustvarjalno izražanje na področju besedne umetnosti

Zbirka pesmi in zgodb

Izdalo in založilo Romsko društvo Romano veseli

Oblikovanje in tisk: Iris, Novo mesto

Julij 2022

Naklada: 300 izvodov

Operacijo sofinancirata Republika Slovenija, Ministrstvo za kulturo

in Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada.

Koordinatorka operacije: Milena Tudija

Pomočnik koordinatorja: Niko Okorn

Mentorica: Mag. Vesna Anđelković

Urednica in mentorica: Emilija Skrt

Sodelovali so:

Mirjan Hudorovac	Samanto Brajdič	Katarina Novak
Milena Novak	Simon Novak	Nejc Smajek
Ilmin Jurkovič	Slađana Brajdič	Klemen Novak
Mario Brajdič	Benjamin Hrastar	Venesa Mlakar
Julija Novak	Špela Hrastar	Istok Brajdič
Joško Kočevar	Sanelo Mlakar	Simon Hudorovac
Tomaž Kočevar	Veronika Stojko	Jan Kovačič
David Jurkovič	Ervin Kovačič	Danijel Zupančič
Andraž Kostrevc	David Kovačič	Zmago Pelc
Aleks Kovacic	Nejc Jurkovič	Klara Brajdič
Dane Kovačič	Roki Brajdič	Andraž Šabič
Lucija Brajdič	Samiro Mlakar	Goran Brezar
Zvonko Brajdič	Aleks Oblak	Ksenja Brajdič
Anuša Brajdič	Davor Brulc	Tamara Zupančič
Robert Brajdič	Kristjan Cojhter	Laura Brezar
Renatka Hudorovac	Valerija Tivadar	Sebastijan Brajdič
Esmeraldo Brajdič	Klemen Brezar	Kristjan Kovačič

Pesmi in zgodbe so se porodile na usposabljanju **Ustvarjalno izražanje na področju besedne umetnosti**. Opis metod dela, ki so pripeljale do pesmi in zgodb, najdete v priročniku z usposabljanja.

OTROŠTVO – CHAVORO

(prva skupina)

Ko sem bil otrok …
Ko sem bil majhen otrok,
sem najraje šel ribe lovit (lovini).
Jaz pa, ko sem bila majhna, sem začela delati.
Jaz sem najraje igral nogomet.
Moj brat je konje jahal (ukeli).
Vsi smo imeli igrače in se igrali.
Radi smo se lovili, tekli,
smučkali, kepali in bili poredni.

Ko sem bil otrok …
Ko sem bil majhen otrok …
Bilo je bolje, kot je zdaj,
čeprav sem imel rdečo rit od jahanja
in hlače umazane in kosmate.
Čutil sem svobodo, ker sem tekel povsod.
Znali smo se stepsti zaradi igrače,
moja sestra pa je jokala preveč.

Ko sem bil otrok,
sem bil poreden (nahel).
Ko sem bil majhen otrok,
se mi prikaže dedijeva kočija.
Spomnim se lesenega voza (vozo),
s konji smo se vozili povsod, saj ni bilo avta.
Včasih sem se bal, da me bo konj brcnil in ubil,

a imel sem ga rad.
Nekateri so imeli veliko konj -
s konji je bilo lažje, pomagali so nam delati.
Danes imam doma konje - štiri, pet, več …
Tudi moji otroci bodo imeli konje.

Ko sem bil otrok …
Ko sem bil majhen otrok,
sem se bal (darma) kače,
da se ne zastrupim in umrem.
Bal sem se podgan, ker so *nagravžne*.
Teme se ne bojim.

Ko sem bil otrok …
Ko sem bil majhen otrok,
se nisem bal pošasti.
Ko sem bil otrok, je bilo veliko lepše ribe loviti -
dobil sem ribo za glavno jed.

Vesel spomin

Igrali smo se v reki, bil sem vesel.
Konja sem dobil za rojstni dan,
jaz sem dobil konja za Miklavža,
jaz sem dobil psa,
jaz pa mačko.
Šli smo na dolgo potovanje, ne vem točno kam.

Vesel spomin

ZDRAVILO

Nekoč je bila mama, ki je imela bolnega otroka.
Imel je slab vid.
Zdravniškega recepta ni mogla prebrati, ker ni imela elektrike.
Zdravilo ni bilo slovensko, zato je dvomila
ali bo pomagalo otroku ali ne.
Za zdravilo je zaslužila s čiščenjem.
Povedali so ji, da mora zdravilo nakapati v sirup.
Želela si je, da njen otrok vidi na tem svetu.
Zdravilo je delovalo.
Od sreče so celo hišo označili z roza papirjem in
zdravniku napisali čestitko.

Zgodba iz petih besed

DOBRO, OBLAK, DANES, SONCE, HODITI

Nekoč je živel fant. Ker so bili koronski časi, se ni počutil dobro, kar pomeni, da se je počutil slabo. Posebej slabo se je počutil, ko so bili oblačni dnevi. Ni mogel hoditi. Ko so minili koronski časi, je Dane lahko prehodil kilometre po soncu in po oblakih in po dežju in nič ga ni več bolelo. Vedno pa se je veselil soncu.

STOL, ZGODBA, KONJ, KRAVA, ČLOVEK

Pred davnimi časi sem slišal zgodbo o človeku, ki je imel konja in kravo. Klical ju je Sokol in Luča. Vsak dan se je usedel na stolček in pomolzel kravo. Nekoč, ko je molzel kravo, ga je ta prosila, da ji pripoveduje zgodbe.

Navdihe za zgodbe je našel, ko je jahal konja. Navdihe je prelival v zgodbe, ki jih je pripovedoval kravi. Krava bi poslušala zgodbe o hrani, o koruzi, o zeleni travi, pametne zgodbe, zgodbe o velikem črnem biku. Človek je bil začuden, vendar je kmalu opazil, da krava daje več mleka, ko ji pripoveduje zgodbe. Ker je skupaj s kravo pridelal veliko mleka, ga je lahko prodajal in veliko zaslužil. Ljudje so ga začeli spraševati, od kod mu denar. Pa jim je povedal, da je krava prisluhnila njegovim zgodbam in njegove zgodbe so prišle do kravjega srca.

Do vsakega srca pride lepa beseda.

KAPA, NOS, ŠAL, GOZD, GOBA

Rdeča kapa, rdeči nos,
šal okrog vratu za ponos,
rdeče čevlje za v gozd,
polno košaro gob,
in še golaž, da bo zadost'.

RECEPT ZA GOLAŽ

Golaž v slast gre na romski način.
Recept posebna skrivna je skrivnost -
kolikor čebule, toliko mesa,
da je za vse dost',
se notri da.

Začimbe so pomembne:
sol, poper, lovorov list in vse kar imaš, da zadiši.
Rdečo papriko dodaj obvezno!
Namesto začimb lahko vino, konjak, kavo zmešaš vanj.
Moj oče je kuhal golaž in je kavo raje spil.

Najprej čebulo in česen!
Dobro prepražimo, da zadiši.
Priljubljena srna za meso padla bo.
Vse skupaj mešamo.
Vodo dodamo nazadnje ter kuhamo,
kuhamo 3 do 4 ure,
kuhamo za goste in za nas
in vedno gre vsem v slast.

ROKOBORBA

Tri, štiri, zdaj!
Ajde, ajde, navijaj!
Dajmo, roke gor,
da vidimo, kdo bo bolj!
Za foro roko daj,
gremo, jaz pa ti,
daj, daj, daj!

RITANJE - DIKIDAVE

Hajde, hajde!
Skrij oči in nastavi dlan!
Počila je dlan.
Kdo je bil?
Roka peče.
Ti si bil.
Jaz že ne.
On je bil.
Hajde, hajde!
Ti, bodi ti,
jaz se ne grem,
ker roka peče,
ker boli,
dikidave.

Navdihi glede službe, dela, zaposlitve

PEJT PROBAT

Pejt probat - đaprobini
pejt kaj delat - đašukeri
gremo se tepst - đampemari

Pejt probat lovit srne – đamprobinilovini srne
Prodat, pa zaslužit – bikeno iz zaslozino

Pejt kej delat – đašukeri

Pejt probat k avtomehaniku – đaprobini mehanik

Elektriko in šraufanje - letrikastrafoni

Menjat gume – meninu gume

Pejt delat na kmetijo – đabutikeripu kmetija

Skrbet za živali – skrbinošo živali

Zajec - soso

Pes - đukel

Krava - gurumni

Konj - gra

Kokoška – khanji

Petelin – pico

Na kmetiji ne boš lačen - žu kmetija novsabokhalo

Pejt probat vozit kombi - đapobinikombicidi

Na pošto nosit pakete - leđu paketi po pošta

Če te zanima obrt – zanjomovini tu buti

Polaganje ploščic - polagovino ploščice

Pejt probat postavit omaro – đaprobinipostavini omara

Pejt probat delat v trgovino – đavbutiprobini ker idustacuno

Rad bi bil vodovodar - rado bi ovodovodari

Ali pa delal s konji – rado bi ker grastenca

ROMANO DIVE – ROMSKI DAN

Kaj naj povem o romskem dnevu?
Dobra fešta,
dobra družba,
dobra muzka.
Jaz sem že prej povedal - ne vem!
Jaz ne poslušam muzke.
Kar domov, tam je vsega zadosti.
Kuhali bomo golaž, pekli jajca, pecivo, rezali solato.
Cel odojek se doma peče.
Danes imam rojstni dan in kaj še, da povem?
Rad imam pečenice.

OTROŠTVO – CHAVORO

Ko sem bil otrok, sem se igral,
bum - bum, badminton in gumitvist.
Ko sem bila otrok, sem risala in barvala.
Ko sem bila otrok, sem igrala twister, ristanc na cesti.
Imela sem siporeks za risanje.
Ko sem bila otrok, sem bila v živalskem vrtu.
Šla sem v Velenje in oblekla kiklo.
Ko sem bil otrok, sem bil poreden.
Zelo rad sem jedel.
Ko sem bil otrok, sem okoli skakal nag.
Ko sem bil otrok … ne spomnim se otroštva.
Ko sem bil otrok, so me tepli.

Ko sem bil otrok, sem skakal po drevesu,
igral sem se z vsem in veliko tekel.
Ko sem bila otrok, sem imela mačko in psa.
Ko sem bila otrok, sem se bala kače in pištole.
Ko sem bila otrok, sem bila kot princeska s slike.

Vesel spomin: plesanje, muzika, šli smo v živalski vrt, igrala sem se …
Vesela sem bila darila za rojstni dan.

BORBA ZA STOL

Nekdo je padel dol.
Nekdo je padel na tla.
Pa ne iz velikega zla.

Ni šla domov.
Led je dobila, jou, jou, jou,
boli, boli, skeli, skeli.
Ni bilo krvi.

Led pošteno ohladi! Jou!
Ni prišlo do problema, jou, jou, jou!

Kdo je kriv?
Samanto ni kriv, Simon ni kriv, jou, jou, jou!
Stol je kriv, ker smo se borili.
Stol je bil živ.

Poškodovana Ema je bila,
a preiskav ne bo, jou, jou, jou!
In to je to, jou, jou.
Gremo zdej domov!
Jou!

Pet besed

MAPA, URA, TELEFON, RAČUNALNIK, KAPA

Nekoč, nekje je bila stara stenska ura. V uri je bila skrita mapa. V tej mapi so bila zapisana vsa gesla za telefone in računalnike od starega gospoda, ki je vedno nosil kapo. Čeprav je bil kmetavzar, je njegova naloga bila, da čuva vsa gesla za vse krave za pridelavo mleka in sira. Poznan je še danes po tem, da je vsak dan menjal kapo, pod katero je čuval ključ od ure. Nikoli nismo vedeli, v kateri kapi se skriva ključ.

SRNA, SNEGULJČICA, GORE, PALČKI, ČAROBNA PALICA

Nekoč je živela deklica, ki se je imenovala Sneguljčica. Imela je rada sladkarije. Živela je visoko v gorah skupaj s palčki in prijateljico srno. Ta deklica ni bila navadna, saj je imela čarobno paličico, s katero je lahko še srno začarala v jelena. Nekega dne je šla deklica na vrh gore in tam pričarala veliko sladko hišo, zvrhano lizik in bombonov. Jelena je začarala v princa. Ko jo je princ zagledal, se je takoj zaljubil vanjo. Sneguljčica ni bila več sama in je postala princesa. Palčki pa so pridno izdelovali sladkarije za vse pridne otroke.

Ubesedimo ljubezen

LJUBEZEN**:** srce, avto, otrok, družina, čustva, bolečina, spoštovanje, sram, Valerija, lepe oči, prstan, roža, poroka …

VATRENA LJUBAV – OGNJENA LJUBEZEN

Kot ogenj potrebuje zrak,
moja ljubezen potrebuje tebe.
Jaz in ti sva dva?
Jaz in ti sva eno - v ljubezni povezana.
Ljubezen je ogenj,
ko preskoči iskra, zagori
in gori in gori,
v meni in v tebi,
dokler ne odideš - ti.
Takrat ugasne in zaboli.

Srce bije in čustva gorijo.
Bolečina v srcu je sladka in lepa.
Hočem je še in še in še in še.
Ljubiti se s tabo in ljubiti za vedno.

ŠUŽO - LEP FANT

Imela sem fanta,
bila je ljubezen na prvi pogled.
Ko sem ga prvič srečala …
ustrašila sem se …
ljubezni.
Ljubezen je dar, dar, dar (strah).

Zaljubila sva se oba.
Želela sem čutiti njegov dotik,
njegove roke na mojem obrazu,
prvi poljub.
Noro sva se zaljubila in ljubila.
Vedno sem želela, da je še bližje, da je ob meni.
Prvi poljub, sram, nerodno, strah, ogenj, jak,
strast, poljub …
Potem bolečina …
Ljubezen kot bolezen -
bolečino začutim v srce.
Črn, oči plave, visok, močan –
šužo.

Kaj hočem? Kaj želim? Kaj znam?

ŽELIM BITI

Želim biti prodajalec vozil.
Rad bi bil kmet.
Rad bi bil mesar, frizer, poštar.
Bila bi kuharica, jaz pa doktor.
Jaz pa že znam narediti manikuro in pedikuro.
Jaz želim prevažati baker ali železo.
Transportno podjetje so moje sanje.
Rad bi vzgajal živino, kot moj dedek.
Delal bi v mesnici.
Da bi znala frizirati, bi šla delat tudi zastonj.
Kot poštar bi zlagal pakete.
Rada bi kuhala za delavce.
Fotomodel ne bi bil rad.
Delal bi vse, kar me zanima, hočem, želim in znam.

Ljudje in okolje

BELA RACA

Bela raca mi je pritegnila pozornost.
Rekla je, da je meso bele, slajše od mesa temne.
Raca je domača žival ali pa tudi ne.
Opazil sem avtobus s tremi potniki, ljudje so čakali na postaji.
Slišal sem zvok reševalcev. Nekdo se bori za življenje.
Nad športnim igriščem so delavci postavljali reflektor za nočno igro.
Pod lesenim mostom jata rib in osamljen labod v daljavi.

Sonce je sijalo in ribe so se grele – priplavale so tik pod gladino.
Tako kot ljudje, tudi ribe rabijo toploto.
V gostilni ob reki na osamljeni terasi je sedelo nekaj ljudi.
Ptiči na nebu so leteli.
Zvok reševalnega vozila se je izgubljal v zrak.
Na vodi delavci morda postavljajo nov most.
Sredi mostu se je ustavil tovornjak.
S tovornjaka je ob strani štrlel železni tram in so ga pospravili.
Včeraj so izbrali športnika leta. Kdo je? Tega ne vem.
Na semaforju traja rdeča luč.
Hotel sem, da bi bila zelena.
Nestrpni ljudje so čakali pri semaforju na zeleno barvo v očeh.
Mene je ogromno črno oko gledalo iz trikotnika,
na plakatu pa je pisalo: izgubljeni simbol.
Danes smo ljudje iskalci simbolov v okolju.

REKA TEČE DALJE

Reka teče dalje,
dve rački na zeleni vodi
plavata pod lesenim mostom.
Dolga lesena stavba z malimi belimi okni
ponosno na soncu sloni.

Opazim
čoln bele barve na reki,
gledam v daljavo in vidim vodo,
dva zaljubljenca, družino v parku …

Narava šepeta.

Opazim
dva sprehajalca dveh psov na vrvicah,
stari vlak rumene barve, turiste na vlaku visoko nad nami.
Voda in sonce sta hrana za dušo - nasmejita moj dan.

Opazim
parkirišče, ki sameva na soncu,
avtomobile, ki počivajo brez ljudi.
Tu so table in napisi, sporočila in obvestila,
urejanje prometa na vse strani.

Začutim
svež zrak na obrazu in motivacijo.
Pogled se mi osredotoči na zamišljene ljudi.

Vidim
otroka, ki se uči voziti, otroka, ki spi v zibelki.
Mlada vrana se sonči na starem orehu in opazuje prebujanje pomladi,
morda tudi mene.

Mir na klopci, tri prijateljice, sonce, ki sije.
Ljudje hodijo gor in dol.
Še dobro, da imamo most, kje bi drugače hodili.
Avtobus nemo stoji brez ljudi, brez šoferja.

Slišim
zvok motorja v daljavi.

Vidim
moškega s Kawasakijem brez čelade.
Pogled mi zaokroži nad cerkev nad mostom.
Dotik z oblaki.
Hočem še več videti, pa ne morem.
Odsev sonca na mojem uhanu.
Veter prijetno pihlja.
Preden se odločim za korak,
mi pes in ena punca v veliki bundi pritegneta pogled.
Tri prijateljice nadaljujejo svojo pot naravnost naprej.
Trije so prečkali most, vrnila sta se le dva.

Asociacije

ZALJUBLJEN: sam, nezaljubljen, poročen, otrok, ženska, moški, brat, sestra, cvek, kladivo, ključ, vrata, razred, učiti se, tabla, pisati, brati, znati, ne vem, vem, ne znam pisati, vem pisati, razumem, ne razumem, pesem, plešem, muzika, pijan, trezen, pameten, hud, dober, slab, vesel, bolan, zdrav, zadovoljen …

VOJNA - VOJSKA

Vojna je pred vrati.
Pravijo, da pride tudi do nas.
Jaz se bom branil.

Jaz bom pobegnil v Srbijo.
Jaz ne vem še, kaj bom.
Ampak proti bombi se ne moreš boriti.

Bomba pade in poči.
Bojim se vojne.
Bojim se bombe.

Bojim se zmede,
kaosa in pomanjkanja.
Vojna svet spreminja.

Svet se bo spremenil v nič.
Ne vem, kaj me čaka.
Kje sploh je vojna?

Vidim novice na telefonu,
letalo je padlo na blok,
uničenje, dim, zaklonišče, smrt.

Zakaj? Dovolj je!
Vojna je žalost.
Skril se bom in počakal, da mine.

Sprehod skupine
DLJE HODIŠ – MANJ VIDIŠ

Prišli smo. Pospravim telefon, ker jaz zdržim še 20 minut.

Učitelj, Mirjan je šel domov! Živali smo videli bolj malo. Slišali smo ptiče peti, opazovali smo psa bele barve, s kodrčki, takšnimi, kot jih ima njegov

lastnik. Jaz pridem takoj. Na mostu sem bil. Dve kavi bi naročil v kavarni, ki jo imata Tunizijca iz Italije. Preseneti me voznik, ki rine naprej in je preveč pameten. Joško hoče sendvič, lačen je.

Naši možgani so kot gozd. Če vedno ubiramo eno in isto pot, postanemo preveč enosmerni, poznamo samo en način, kako se nekam pride. Če hodimo po različnih poteh, se lažje odločamo, ker spoznamo več poti.

Dve raci v vodi se gotovo nekaj pogovarjata, vidim, da sledita isto smer. Zaslišim *čiv – čiv* iz grmovja. Kot da mi hoče povedati – *še sem živ*. Naučim se novo romsko besedo *pudini* – orožje. Orodje – *ključi*. »Tako ti je, kad si žena sirotana,« poje srbska pevka v mojem telefonu – samo 9 lajkov.

Ugotavljamo: daljša, kot je pot, manj vidiš.

MASKE NA USTIH, HIŠE NA VODI

Rumena maska na mojih ustih.
Babici sem rekel »a bo vojna«, ona pa je rekla »jaaa«.
Moj prijatelj bi lahko bil policaj ali vojak.

Hiše so odsevale na vodi, sonce je sijalo, reko sem gledala in hodila po bregu. Joško je izginil, morda zato, ker je hotel najdražji telefon. Končno se je pojavil na vratih. Rekel sem mu: »Moj brat je najlepši«. »Ta je pijan,« odgovoril mi je.

Na tleh se znajde nakupovalni seznam - nekdo ga je izgubil, tako kot jaz ta sprehod

»Učitelj, daj, zapleši še enkrat.« Odgovor: »Ti zapleši, jaz bom pel.«
Harmonika se sliši in klavir: »Jedančovekispred mene stao gledao me, raširio ruke, čovekstao pa se zaplakao.«

Je že *konc*, učitelj.

REKA TEČE

Race plavajo proti nam,
iz oblakov začne deževati.
Pogled pritegne fant, ki kadi dišeči zvitek,
punci krožita okrog njega.
Človek s kolesom in ribič s palico,
riba se zatakne za trnk,
kot se fant ujame v pogovor s puncama.
Ljudje hodijo in ne kažejo čustev.
Avtomobili vozijo brez cilja.
Policijski avto v kompletu drsi mimo,
veliko policijskih vozil kroži po mestu.
Ali imajo katalizatorje?
Ženska srednjih let v zelenem plašču
zamišljena odhajala od zdravnika.
Zebe me.
Otroci nosijo kapuce.
Punce s pobarvanimi lasmi, vse oblečene v črno.
Moški tekajo v pajkicah.
Pod mostom hodi oseba v rdeči jakni.
Je moški ali ženska?

Vidim par, roka v roki.
Par fantov zbeži nazaj.
Starejši človek s torbo v roki.
Ženska se vrne nazaj in sede na klop.
Sama.
Hodimo po krožni poti,
čez lesen most,
ki povezuje dva svetova.
Zunaj zebe.
Danes je petindvajseti, a ne?

KAJ JE SVOBODA?

Svoboda je:
da imam mir.
Svoboda je nasprotje vojne,
da delam kar hočem,
da imam lepo življenje,
da česa na silo ne delaš,
da si na svobodi in da imaš družino,
da nisem zaprt, zaklenjen.
Svoboda je zdravje,
je kratko življenje, samo enkrat si mlad
in da mi dajo mir,
da imam odprto pot.
Svoboda je moč, da smo skupaj,
da lahko v vsaki trgovini govorim romsko,
da imamo mir.

VTISI Z USPOSABLJANJA

Lepo ni slabo,
čudovito – plemenito,
dobro – modro,
zabavno in javno.

Slabo ni lepo.
Hitro mine čas,
ko govorimo na glas.
Odlično in za nas pravično.

Telefon v roke,
ritem v boke,
znanje v glavo,
pametno na zabavo.

Smeh, smeh, smeh …
Se valjamo po tleh,
asociacija ni greh.

Bleda beseda,
seveda grem,
nekaj povem, veliko izvem.

O moj bog, spet v krog!
O moj bog, kdo je Fredi?
Jaz, ti, on ...
To sedaj ti izvedi!

Celo na sprehodu opazujem,
se vsak dan izobražujem.
Joško kar izgine,
skupina čaka, da čas mine.
Hitim na avtobus,
upam, da ga ne vozi nori Rus.

Počasi čas beži.
Delavnica ni pravljica.
Kdaj izvemo, da lahko gremo?
Podpis dobiš, če napišeš dopis.

Vojna me skrbi,
duša moja trpi.
Izbiram ljubezen zdaj
in šužo čaj za moj raj.

PIKA POLONCE

Pika Polonce
imajo rade sonce.
Ko je zima,
na misel mi ne pride rima.

Punca se usede na klop.
Ali me gledaš ti?
Sem lepa Laura,
kot zlata aura.

Nisem našel nobene rime
zaradi slabe klime.
Visoko drevo leze v nebo,
dokler seže mi oko.

Poleg mene punca Lina,
kot nežna rastlina.
Naenkrat, nič ne vem.

Ji pravim - NA ĐANI.
Ona me sprašuje,
kako je z nami.

O, makaron, moj bombon,
pravim jaz.
Ali bi ga imela?

Kakor boš rekel, tako bo.
Ti si moj sonček, zvonček …
Jaz salama ti banana …

Vsi smo nori,
na poli.
Glasba se sliši,
v luknji so miši.

Ostalo je minut osem
Ne vem več, kdo sem.
Ena plus dva,
nihče več ne zna …

Romsko društvo Romano veseli
Rozmanova ulica 30, Novo mesto
http://romano-veseli.si

Rob umetnosti: Spodbujanje, mobilizacija, motivacija in proaktivno delovanje pripadnikov narodov nekdanje skupne države SFRJ v Sloveniji in Romov za socialno vključenost, zaposljivost in izboljšanje osebnih situacij s krepitvijo kulturnih kompetenc. Izvaja se v okviru razpisa: *JAVNI RAZPIS ZA IZBOR OPERACIJ »ZA VEČJO SOCIALNO VKLJUČENOST PRIPADNIKOV RANLJIVIH DRUŽBENIH SKUPIN NA PODROČJU KULTURE V OKVIRU EVROPSKEGA SOCIALNEGA SKLADA V LETIH 2021– 2023 (JR-ESS-2021-2023- SOCIALNA VKLJUČENOST)«*

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

EVROPSKA UNIJA
EVROPSKI
SOCIALNI SKLAD

© Romsko društvo Romano veseli, 2023.
Ponovna uporaba je dovoljena ob navedi vira.